

ע"י

צ'בי ברמאיר

(שבעה למותו)

סופר, משורר ומתרגם בעל כשרונות וערפים מיוחדים, מי יקירי ירושלים ומנכבדי הציבור של יוצאי טראנסילוואניה בארץ, צ'בי ברמאיר הלך לש"ל למו בגיל 67. הוא מת בעת ביקור משפחתי ביוהאנסבורג והובא למנוחות עולמים בירושלים.

כבן משפחה מסורתית למד בישיבות והצטיין עוד בנעוריו. יום אחד ניגש אל יוסף ימבר, שהיה אז עורך העתון הציוני היומי "אוי קלס" בירמת טראנסילוואניה קלות, והציע עבודתו למערכת. הוא נתקבל כרפורטר, אך התעניין נותו העיקרית היתה נתונה לספרות ולשירה העברית היידישה. פירסם קובץ שירים עבריים מארץ-ישראל בתרגום הונגארי מעולה. היתה זו תוצאת יצאונית למפעלו החשוב של סרוסי יוסף פסאי שהגיש בשעתו לקורא ההונגארי אוסף גדול של השירה העברית מימי הביניים עד התקופה היצונית המודרנית. מהתרגומים המלוטשים של צ'בי ברמאיר הכיר הציבור הציוני והגורר החלוצי, שלא הספיק ללמוד עברית, פשוררים עבריים כי י. למדן, א. המאירי, א. ש"לונסקי, נ. אלתימן, ד. שמי עונוביץ ועוד.

צ'בי ברמאיר עצמו הלך ליכשרה חלוצית ועלה לארץ ב-1937, הצטרף לגרעין בקיבוץ שער הנגב, שהקים אתר כך את כמר סולד שבצפון. פירסם שירים, סיפורים ומסות ב"דבר" ובכתבי עת שונים בארץ.

במלחמת העולם השניו התגייס לבריגדה היהודית ועל שירותו הצבאי כתב ספר מרתק בשם "תזר חיל לארץ-ישראל". במשך שנים שימש עורך המרטומים הספרותיים והרעיוניים של מחלקת הגורר והחלוץ בהסתדרות הציונית בשנים האחרונות עבד במסגרת מסוד-ביאליק והיה חבר האקדמיה ללשון העברית. כי בעל אופק לאומי ואנושי רחב וכה בעבודתו הספרותית העניסה להערכת תגיו משכילים רחבים, לרבות סופרים ומלומדים, וכאישיות מלבבת היתה אתר על ציבור גדול ומגוון בירושלים ובארץ.